

ДИЛЯН БЕНЕВ

АЛТЕРНАТИВА

chitanka.info

Боян се върна от почивката вкъщи. И както винаги правеше, идвайки от друг климат, се преоблече и тръгна да се поразходи до Витоша. Изобщо разходката за него имаше важно място в битието му. От това, че тя му въздействаше тъй на самочувствието, без което той едва ли можеше да бъде на „ти“ със себе си. Но този път за беда, както се наслаждаваше на обиколката си, неочеквано получи остра болка в коляното. И всичкото му настроение отиде по дяволите! Не можеше да повярва. Той, който си гледаше до педантичност здравето и от когото се учеха тези около него, и да се случи такова нещо, бе просто ирония — или по-скоро гавра на съдбата! От нея отърване нямаше. Толкова тежко го изживя, сякаш бяха поsegнали на имота му, или най-малкото на изгората му. Но станалото — станало. След като запази самообладание, виждайки, че қуца и не може повече да върви, той седна за малко на една пейка. А после, за да не мъчи повече коляното, взе едно такси и за десет минути се прибра у дома си.

Естествено на другия ден той отиде при своя фитотерапевт, който, като видя болното място, веднага му каза, че е претоварил ставата си. Щото с годините започвали да се износват и ставали уязвими. От това Боян наистина се панира. Че той беше вървял не повече от трийсет минути, и да стане такова нещо. Да, но другото, за което се сети, е, че той отдавна тренираше с едни и същи гири, които никак не бяха леки. А упражненията за бицепсите ги правеше винаги прав и напрежението върху ставите се е трупало, трупало — докато най-после е избило. Пък и липсата на въртеливи упражнения за тях, балансиращи ставната течност — де факто е улеснила болката. И той съвсем се шокира. Така докторът му даде хапчета и сироп със заръката да почне упражненията. Сетне си тръгна обнадежден.

Наистина след двайсетия ден коляното му се подобри. Ала все още чувствува болка и скованост на ставата. Особено като слизаше по стълбите. Това го дразнеше. Но още повече го притесняващо фактът — какво точно му имаше? Тъй като не беше правил снимка, а при нея всичко щеше да се види. Затова, воден от своето неповторимо аз по отношение на здравето, той реши да отиде при личната си лекарка.

— Добър ден. Отдавна не съм идвал.

— Да, спомням си за теб. И доколкото знам, не беше си плащал осигурковките.

— Да, но ме принудиха да ги платя със сто и петдесет лева лихва.

— Че как няма да платиш? Нали здравната реформа затова е създадена, за да наложи максимален ред и санкции на всеки, който иска да дезертира от нея.

— Добре. Да не спорим.

— А сега какъв е проблемът?

— Ами от три седмици имам болки в колянната става.

— Че да не си ходил по чукарите?

— Не, не съм.

— Или да е някоя стара травма от футбол.

— Че аз от малък не играя. И затова искам да ми дадете направление за рентген.

— Добре, ще ти дам — но днес не искам да ми носиш снимката, тъй като съм с малко дете и трябва да си ходя у нас.

— Но аз ще се върна до един час.

— Не, не мога. След малко излизам.

— Ами както кажете.

— Довиждане.

Той бързо направи необходимото и на другия ден беше отново при нея.

— Добър ден.

— А, здравей. Дай да видя диагнозата.

— Заповядайте.

— Ами тъй като гледам, имаш шипове.

— И как е станало?

— Че на твоята възраст е напълно нормално.

— О, Боже!... Майка ми ги имаше много по-късно.

— Е, при всеки човек е различно.

— И как се лекуват?

— Ами никак. Нито се пият, нито се режат. Носиш си ги и толкова.

— Но как така? Аз преди три седмици куцах и едвам ходех. И когато отидох при един фитотерапевт, сега съм далеч по-добре.

— Само така си мислиш. Защо изобщо ходиш при такива хора. Те са шарлатани. Гледат само да ти вземат парите, мислейки, че са

нещо голямо, оспорвайки нас. Понеже ние сме истинските лекари и не е далеч времето, когато тези хора ще бъдат обявени извън закона.

— Защото са по-добрата алтернатива, затова ли?

— Но как смееш?!...

— Ами тъй!... Щом вашата химиотерапия е така създадена — ЧЕ ХЕМ ДА ЛЕКУВА ЕДНО, ПЪК ХЕМ ДА УВРЕЖДА МНОГО ПОВЕЧЕ ДРУГО, И ДА СТРУВА ВСЕ ПО-СКЪПО, ЗА ДА БЪДАТ ХОРАТА КОЛКОТО БЕДНИ, ТОЛКОВА И БОЛНИ. ИНАЧЕ КАК ЩЕ БЪДЕМ ХОРА?

— Но това е лудост! Дължиш ми два лева такса и повече не съм ти лекар.

— Разбира се, и още как.

* * *

Още вечерта Боян се свърза със своя фитотерапевт и му каза диагнозата си. Който го насърчи да продължи с хапчетата, както и да слага листа от зеле, пристегнати с бинт върху коляното.

Така след две седмици той напълно се оправи, въпреки че от време на време имаше леки бодежи, които бяха толкова незначителни, че спрямо състоянието му отпреди месец сравнението бе просто смешно.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на **Моята библиотека** и нейните всеотдайни помощници.

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.